

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

EIKONOΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το καλύτερον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις την ψυχάν ημών ύψηλας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

391. Μεσοστιχίς... Τα μεσαία γράμματα των κάτωθι ζητουμένων λέξεων αποτελούν πτηνήν άρπακτικήν.

ΑΥΣΕΙΣ των Πνευματ. Δοκιμασιών των φύλλων 20-21

202. Κάμηλος (κά, μήλος).—203. Γάτα (γά, τά).—204. Τάχος-λαγός.—205. Ρήγας-γήςρας.

ΑΡΜΝΩ... 227. ΚΑΛΥΜΝΟΣ (Άλος, Δύκος, ύμνος, μυά, νομός, ούλαμός, σών).—208-210. 1, Άνθρωπος άγράμματος ξύλον άπελέκτων.—2, Μαλαός δέ κάμφας επίλαθου τών οικιαδών.—3, Μη έξιλανόπου τών εύεργεσιών.—211. ΕΛΕΝΗ (Σικελία, Έλλάς, Κλειώ, κού-Νωψ, Δήμητρα).—212. ΕΞώνυχος τών λέοντα.—213. Μη μέ λι-σιω-γι.)

214. Κανάριον (Κανζ-ρίον)—215. Ίστημι (εις τί, μί).—216. Τιτος-όττος.—217. Μάιος-Άϊμος.

218. ΓΦΑ... 219-220. 1. Μέρος μέλος, έλος, όλος, όλον. 2. Ηυαός, παρά, άρά, ανά, άν, άς, πάς, πάς, φός.—221-226. Διά του Ρ: πείρα, άρμα, Ρεύ, πάρος, ρίς, ροή.—

227. ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ (Ταπεινός, Βιόρνη, Ρυπαρός, Ψεύδος, Ίσχυρός, Χαρά, Όλον, Ράδιον, Ήμερος).—228. Νέοι τώ σιγάν κρείττων έσσι του λαλύν.—229. Ό ού μισεί έτέρω μή ποιήσεις. (Ός ήμισυ-σε τέ-ρω μί πι εις εις.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Μικράν Άριοκορούδα και Άφελή Ξανθούλαν.—Τί γίνεσθαι; Παρ' όλιγον να με φάνε τά σκούλιακ' άνέν τους έκαμα θυμώ τη χάρι και θυγαίω πάλι.

Άν έξέτρα, Έωσφορός, ότι και οι Σατανάδες πάσχουν από άρηρημάδα!!... άλλοιώς άν θά σ' έρωτώσα. Χαιρετίσματα 'ς όλους τους συντρόφους.—Άττική Δύσις (ΙΓ', 308)

Στόν Άήτητον Έξώνον θεομά συγχαρητήρια διά τώ νέον του άξίωμα, εύχομαι δέ πάσαν έπιτυχίαν εις τόν μέγαν μετασχηματισμόν του άγαπητου «Θριάμβου».

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΕΛΛΑΣ» Παρακαλούνται οι λαβόντες λαχέτα του Συλλόγου μας και μη πληρώσαντες αυτά να σπεύσωσι να πληρώσωσι ταύτα μέχρι της 11 Αυγούστου, άλλως Ιά αποκλεισθώσι της κληρώσεως, τάποτέλέματά της όποιας δημοσιευθήσονται εις τώ φύλλον της 17 Αυγούστου.

Αναλλάσσω δελτία πολεμικά έγχρωμα, και καλλονάς. Διευθυνσις: Γλυκειάν Έλπίδα, Poste Restante, Τρίπολις.

Μαρουτοκαπινομένη, έγώ ναί-σύ;—Τούχτρα, πως τά περνάς στο Δαφνί;—Άγνωστος Χ, άν έγω τόσο φόβον πρόσεχε άσθενείς σου, ιδιαίτερος τόν Σγούτα και τό Διάδου Έγγόνι.—Σατανάς (ΙΓ', 312)

Άν αναλλάσσω κόρτες διά της «Διαπλάσεως», αλλά υπό την Διεύθυνσιν: Τουστίνην Τζερεμάν, Χαλκίδα.—Τούχτρα

Σ' εύχαριστώ, Τέλλε Άγγελ, για τώ συχωροχάρτι που μου δίνεις.—Άνισμος της Θελήσεως, όλην μου την ζωήν στο Δαφνί θά την περάσω.—Τούχτρα (ΙΓ', 314)

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΘΡΙΑΜΒΟΣ» Έκκληρών την ύπόσχεσιν, την όποίαν έδωσαν τούς άγαπητούς του συναδέλφους, ίδρύει μεγάλην Διαπλάσικην ΘΡΙΑΜΒΟΥΤΙΚΗΝ αυτοκαταρίαν. Είς ταύτην λαμβάνει μέρος πίν ψευδωνυμούχον μέλος του συλλόγου. Διοικείται δέ υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του «ΘΡΙΑΜΒΟΥ» Διευθυνσις ή αυτή.

«ΘΡΙΑΜΒΟΥΤΙΚΗ» ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ Άδουράτωρ και άρχηγός του κατά την άν και θαλάσσιον κρατιστάτου θριαμβευτικού στρατού ή Α. Μ. ο ΑΗΤΗΤΟΣ ΕΥΖΩΝΟΣ, Αυτοκράτειρα ή Α. Μ. Αδοικονράτειρα της Τρέλλας.

ΑΝΑΚΤΟΡΑ Άλλη: Βαρώνος Δελαπενδιού, Δόδδος της Δόδδας. Κυρίαί της τιμής: Βασίλοπούλα του Μισορά, Κόμισσα Καντι. Σωματοφυλακή: Διάβολος Ξεϊδάτος, Λέρα του Διαβόλου, Διαβόλου Κέρατο.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ Πρωθυπουργός, ύπουργός της Δικαιοσύνης και Μέγας σφαγιοδόφλας: Άδαμάντινος Χαρακτήρ. Ύπουργοί: Στατιστικόν, Πρόμαχος της Έλευθερίας Ναυτικόν, Ναυτάκι της Χαλκίδος Έξωτερικόν, Όνειρευμένη Έλλάς Έσωτερικόν, Άναστηθείσα Ηπειρος Οικονομικόν, Ταυγούνης Πιτσούλης Παιδείας και Έκκλησιαστικόν, Μαγευτικόν Δάος Παδέρος Βουλής, Μαγευτικόν Δυπόφως.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΩΤΙΚΩΝ Στρατηγός: Κέντρον και Διοικητής Α', μεραρχίας, Γενναίωψυχος Στρατηλάτης. Του Δεξιού και Διοικητής Β' μεραρχίας, Στέφανο στη Γαλανή μας. Του άριστερού και διοικητής Γ' μεραρχίας, Στρωρατός. Διοικηταί: Δ' μεραρχίας ο συνταγματάρχης Πυροβολικού Όνειρευμένη Πατρίδα Ε' μεραρχίας ο άντισυνταγματάρχης Μηχανικού Άπειλευθερωθείου Ηπειρος. Άρχηγοί: του Πυροβολικού Άρχικουμπούρας, του Επιτελείου Δαρνοσσεφής Όλυμπιονίκης, της Εμπληρωτής ταγματάρχης Έωσφορός. Άεροναντικόν στόλου ύπολοχαγός Σατανάς.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ Ναύαρχος: Ναύαρχος της Βασίλλας. Διοικητής θωρηκτού «Θριάμβος»: Χρυσαστός. Άσυρμάτος: Έθνικός Έγωϊμός.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ Άθήνα. Πέισυ: Έλληνίς Μητέρα. Γραμματέυ: Έθνικόν Όνειρον. Άκόλουθος: Άσπρος Άραπάκος. Διερμηνεύς: Συμμαχικός Στρατός. Πειρατής. Πρόξενος: Άττική Δύσις. Γραμματέυ: Πανελλήνιον Όνειρον. Διερμηνεύς: Δοξασμένη Έλλάς. Βόλος. Ύποπρόξενος: Έν Τούτω Νικά.

Άλμυρός. Ύποπρόξενος: Κόμα της Γαλαβόλεικου. Γενικός Έπιθεωρητής: Έλπίδοφόρος Έλλάς.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ Άρχιστύνμος, Άρχιζήανιον της Χαλκίδος. Φρενοκομίον, Διευθυντής, Όνειρώδες Βάλλ. Φρενιάτρος. Άγνωστος Χ. Νοσοκόμοι, Ξανθό Διαβολάκι, Καταρό Σκυλλάκι.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ Πανεπιστήμιον, Πρότασις: Σίδη Δόκτωρ Μπαρούνης. Καθηγητής της Ρητορικής Γαβριάς. Ώδεϊόν: Άρχιμαέστρος τών Γαϊδαρών. Άρχιεπίσκοπος, Άδν Βίδας Καπουκίνος.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΡΔΙΑ, ΑΝΑΣΤΗΘΕΙΣΑ ΗΠΕΙΡΟΣ, ΟΝΕΙΡΕΥΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ. (ΙΓ', 316)

Ύπαρχε εύχάριστος λύπη; Μάλιστα. Είνε όταν ένθουμώμεθα θλιβερά πράγματα εις ήμέρας εύτυχίας. Αυτό τό αίσθημα προξενού

Τ' ΑΞΕΧΑΣΤΑ. του συνεργάτου μας κ. Ε. Ευστρατιάδου (ΕΨΙΛΟΝ) θραιότατοι αναμνήσεις του άτυχούς πολέμου του 1897, διαβαζόμεναι τώρα με τας μεγάλας δόξας μας. Τ' Αξέχαστα τιμώμεν εις τώ βιβλιοπωλεία δρ 2, παρέχονται έκαιρετικώς εις τους συνδρομητάς της «Διαπλάσεως» άντι 1 δρ. μόνον και ταχυδρομικώς άποστειλλόμενα άντι φρ. 1,10.

Αί παραγγελία, συνοδεύόμεναι υπό του άντιτίμου, πρός τώ Γραφεϊόν της «Διαπλάσεως».

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 34ου ΦΥΛΛΟΥ (Ίδε την λύσιν εις την σελίδα 289).

ΑΘΗΝΩΝ: Έμ. Μ. Φλωράκης Τοσολληλόβον 11, Τούλα Ε. Καναβαρώτου, Όλια Ε. Καναβαρώτου. Βασ. Ι Άντωνόπουλος, Μία χωρίς ύπογραφήν άλλα με βαρό όνομα.

ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Μεγάλη Έλλάς (δός). ΑΔΕΣΑΝΑΡΕΙΑΣ: Διον. Γ. Βασιλόπουλος. ΑΡΓΟΥΣ: Άγ. Γ. Καμπόσης. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Ησος τώ Κλάκίς. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Πίπης Α. Κουρούκλης, Χαρ Γ. Σωτηρόπουλος. ΙΘΑΚΗΣ: Άνδρούνα Α. Κασσιανού, Ίουλία Ν. Μερσάνη.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ν. Α. Σταυρίδης. ΚΑΛΑΜΩΝ: Νικ. Α. Σταμαθίου. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Αικατερίνη Δ. Φίλιππα. ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Άγ. Άδ. Κίνας. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Κ. Δηλάρης. ΔΕΥΚΡΩΣΙΑΣ: Έδφ. Α. Μενουκός. ΜΙΤ-ΓΗΑΜΗ: Άννικα Ε. Πεζά, Ίουλία Κ. Μακοή, Μαρία Α. Κ. Μακοή. ΠΑΤΡΩΝ: Πατρινο Ναυτόπουλο, Άναστ. Α. Κανελλόπουλος. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ίάσων Σκέντερας, Νικηφόρος Ναυμάζι.

ΡΟΔΙΟΥ: Άννα Χανδρά (52). ΣΙΑΦΡΟΚΑΣΤΡΟΥ: Π. Γ. Τσιναξίρας (δός). ΦΙΛΙΑΤΡΩΝ: Γ. Άν. Βορράς. Χρ. Α. Τσαγγερόπουλος. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γ. Ι. Κατμακούδης, Καμαρωμένο Βεζώνικη, Ν. Ζ. Σπάλας.

Διά τας διακοπές προμηθευθήτε τόμους της «Διαπλάσεως» και της «Βιβλιοθήκης»

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Έσωτερικόν: Έξωτερικόν: Έτησία... φρ. 10,— Έξωτερικόν... φρ. 10,— Έτήσιος... 4,50 Έξωτήσιος... 5,50 Τρίμηνος... 3,— Τριμηνος... 3,— Αί συνδρομαί άρχονται την 1ην έκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20 Διά τών Πρακτόρων, Έσωτερ. λ. 10. Έξωτερ. λ. 15 Φύλλα προηγούμενων ετών, Α' και Β' περιόδου τιμώνται έκαστον λεπ. 25 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Όδός Έδριπίδου άρ. 38, παρά τώ Βαρβάκειον Έτος 35ον.—Άριθ. 37



Έξήσκει τό επάγγελμα του πρώην φυλακισμένου... (Σελ. 294, στ. α')

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Περίληψις τών προηγούμενων.—Είς τώ δύο πρώτα μέρη του μυθιστορήματος τούτου, έξιστορούνται αι περιπέτειαι ενός μικρού Άγγλου, όνόματι Μπόμπη, τόν όποιον ο κύριός του, ο λόρδος Πέρον, είχε φέρη εις τώ Παρίσι, επί Λονδοβίου ΙΣΤ', άλλα, μαριώδης χριστοπαικίτης, τόν έχασεν εις τώ χαρτιά. Τόν μικρόν Άγγλον έκέρδισε τότε κ' έκράτησεν, ότι θά τώ έφαρην εύτυχίαν, ο νέος του κύριος τόν είχε περι πολλού. Πράγματι, ο Μπόμπης μίαν φοράν τόν έσωσεν από οικονομικήν καταστροφήν, νικήσας ώς τζοκεϊ εις τας ίπποδρομίας, με τώ όλογόν του Πέργενερ, τόν όποιον κατώρθωσε να φέρη επίτρηδες από την Άγγλίαν. Άλλ' ο Λοζέν περιπίπτει μετ' όλιγον εις την δυσμένειαν του Βασιλέως, φεύγων δέ από τώ Παρίσι, έμπιστεύεται εις τόν μικρόν του τζοκεϊ μίαν σπουδαίαν έπιστολήν, διά να τήν φέρη εις τώ Λονδίον και να τήν έγχειρήσιν εις τόν φίλον του και έχθρόν του Βασιλέως, δοθνα Φίλιππον της Όρλεάνης.

Άλλά, πόν αναχώρησιν διά την Άγγλίαν, ο μικρός Μπόμπης, ζητών εις τόν Μαθρον Πύργον τόν πρώην κύριόν του λόρδον Πέρον, μανθάνει τυχαίως, τώ μυστικόν του ιδιοκτήτου τού πάργου, τώ καλού κόμητος Μουσύ, ο όποιος έκρατούσεν εκεί φυλακισμένον ένα γέροντα θεϊόν του, διά να σφετερισθώ την περιουσίαν του. Ο Μουσύ άντός φυλακίζεται και τόν Μπόμπην εις τώ υπόγειον τού



Ο Ζιροφλέ εκπροσιπείτο τούς πελάτας του (Σελ. 293, στ. γ')

Ἄπο μίαν ἡμέραν εἰς ἄλλην, ἡ καλὴ του τύχη τῆ ἐπρόμηθευσε νέον ἐπάγγελμα...

Τὶ ἦτο αὐτὸ τὸ θαυμάσιον ἐπάγγελμα; θὰ μ' ἐρωτήσετε.

Ἀπλούστατα, φίλοι μου, ὁ Μπόμπης ἐξήσκει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πρώην φυλακισμένου τῆς Βασιλίδης!!

Τὰ καθήκοντά του ἦσαν νὰ κἀθηται ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὴν αἴθουσαν...

Ὁ Ζιροφλέ, ὡς καλὸς ἔμπορος, ἐνόησεν ἀμέσως ὅλην τὴν ὠφέλειαν...

Ἐβελίως, ἐσυλλογίζετο, ὁ λαὸς ἐκυρίευσεν τὴν Βασιλίδην...

Διέσπειρεν ἐπιτηδείως εἰς ὅλην τὴν πόλιν τὴν εἴδησιν...

Ὁ Ζιροφλέ ἔβλεπε τὸ κεφάλαιόν του... (Σελ. 294 στ. γ')

Ὁ Ζιροφλέ ἔβλεπε τὸ κεφάλαιόν του... (Σελ. 294 στ. γ')

Ὁ οἰνοπώλης καὶ ἡ σύζυγός του εἶχαν ἐκ τούτου θαυμασίας εἰσπράξεις...

Τοῦ ἔδωσαν τὸ καλλίτερον δωμάτιον τῆς οἰκίας, τὸν παρεγέμιζαν μὲ ἀφθονα φηγητὰ καὶ τοῦ ἔκαμαν χίλια χάρδια.

Εἰς τὴν ἀρχὴν, ὁ Μπόμπης ὑπεδέχετο μὲ γέλια τὰ ἐρωτήσεις...

στίλλην. Ὁ Ζιροφλέ, ἀκούων τὰς ἀπογοητευτικὰς αὐτὰς ἀπαντήσεις...

Μικρὸν φίλε, ἔχω νὰ σοῦ κάμω μίαν πρότασιν.

Σὰς ἀκούω, μίστερ Ζιροφλέ, ἀπεκρίθη ὁ Μπόμπης...

Ἴδου περὶ τίνας πρόκειται, ἐξηκολούθησεν ὁ οἰνοπώλης...

Ὡ, ναί! ὑπέβαλεν ὁ μικρὸς τζόκευ' καὶ νὰ σοῦ πῶ μάλιστα τὴν ἀλήθεια...

Μὰ διὰ νὰ φανερώσω τὴν χαρὰν των, τὴν ἀγάπην καὶ τὸν θαυμασμόν...

Ὁ μικρὸς τζόκευ' ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

Μίστερ Ζιροφλέ, ἐξηκολούθησεν, ἐφανήκατε πολὺ καλὸς δὲ μένα...

Νὰ φύγῃς; ἀνέκραξεν εἰς τὸν οἶνον πλῆθους...

Ἄκουσας τὴν λέξιν λεπτὰ, ὁ Μπόμπης ἐνεθυμήθη τὴν φοβεράν θέσιν...

Εἰς τὴν ἀνάμνησιν αὐτὴν, ἡ γενναία του ἀπόφασις ἐκλονίσθη...

Μὰ τί νὰ τοῦς λέω λοιπὸν, ἀφοῦ δὲν θέλετε νὰ τοῦς λέω τὴν ἀλήθειαν;

Ὁ οἰνοπώλης ἐσκέφθη μίαν στιγμὴν καὶ ἔπειτα ἀπεκρίθη:

Μά... ξέρω κ' ἐγὼ! Μοῦ φαίνεται ὁμοῦς, ὅτι ἔχουν πολὺ πῖδ συμπαθητικὸς...

Κάθησε λοιπὸν νὰ τὰ ποῦμε, ὑπέλαθεν ὁ οἰνοπώλης...

καὶ ἂν δὲν ἦμουν ἐγὼ, ἂν δὲν ἦταν ὁ λαὸς νὰ σ' ἐλευθερώσῃ...

Σωστά, ἀπεκρίθη ὁ Μπόμπης...

Ὁ Ζιροφλέ εἶχε σηκωθῆ καὶ περιπατῶν μὲ μὲγάλα βήματα...

Χμ! καὶ νὰ τῷ ξερὰ!.. Ποτὲ βέλβαια δὲν θὰ σοῦ ἔδιναν τὸ καταραμένο ἐκεῖνο γράμμα...

Εἶς τὸ Λουδίνον, ἀπεκρίθη ὁ Μπόμπης.

Ναί, μὰ εἶνε ἔξη μῆνες, διάβολε, ἀπὸ τότε ποὺ φυλακίστηκες...

Ἀδιάφορο, ἀπεκρίθη ὁ μικρὸς τζόκευ' ὅπου κ' ἂν εἶνε, θὰ τὸν εὖρω.

Καλὲ τί μὰς λέει! ἀνέκραξεν ὁ Ζιροφλέ.

Ἄκουσας τὴν λέξιν λεπτὰ, ὁ Μπόμπης ἐνεθυμήθη τὴν φοβεράν θέσιν...

Μὰ τί νὰ τοῦς λέω λοιπὸν, ἀφοῦ δὲν θέλετε νὰ τοῦς λέω τὴν ἀλήθειαν;

Ὁ οἰνοπώλης ἐσκέφθη μίαν στιγμὴν καὶ ἔπειτα ἀπεκρίθη:

Μά... ξέρω κ' ἐγὼ! Μοῦ φαίνεται ὁμοῦς, ὅτι ἔχουν πολὺ πῖδ συμπαθητικὸς...

Κάθησε λοιπὸν νὰ τὰ ποῦμε, ὑπέλαθεν ὁ οἰνοπώλης...

Κάθησε λοιπὸν νὰ τὰ ποῦμε, ὑπέλαθεν ὁ οἰνοπώλης...

Κάθησε λοιπὸν νὰ τὰ ποῦμε, ὑπέλαθεν ὁ οἰνοπώλης...

μαί, γιατί κάμνεις τὸ ἐμπόριό μου νὰ πηγαίη καλά...

Μὲ παίρνετε;... ἠρώτησεν ὁ μικρὸς τζόκευ'...

Ἄκουσας τὴν λέξιν λεπτὰ, ὁ Μπόμπης ἐνεθυμήθη τὴν φοβεράν θέσιν...

Μὰ τί νὰ τοῦς λέω λοιπὸν, ἀφοῦ δὲν θέλετε νὰ τοῦς λέω τὴν ἀλήθειαν;

Ὁ οἰνοπώλης ἐσκέφθη μίαν στιγμὴν καὶ ἔπειτα ἀπεκρίθη:

Μά... ξέρω κ' ἐγὼ! Μοῦ φαίνεται ὁμοῦς, ὅτι ἔχουν πολὺ πῖδ συμπαθητικὸς...

Κάθησε λοιπὸν νὰ τὰ ποῦμε, ὑπέλαθεν ὁ οἰνοπώλης...

Κάθησε λοιπὸν νὰ τὰ ποῦμε, ὑπέλαθεν ὁ οἰνοπώλης...

Κάθησε λοιπὸν νὰ τὰ ποῦμε, ὑπέλαθεν ὁ οἰνοπώλης...

Κάθησε λοιπὸν νὰ τὰ ποῦμε, ὑπέλαθεν ὁ οἰνοπώλης...

Κάθησε λοιπὸν νὰ τὰ ποῦμε, ὑπέλαθεν ὁ οἰνοπώλης...

Κάθησε λοιπὸν νὰ τὰ ποῦμε, ὑπέλαθεν ὁ οἰνοπώλης...

Κάθησε λοιπὸν νὰ τὰ ποῦμε, ὑπέλαθεν ὁ οἰνοπώλης...

Κάθησε λοιπὸν νὰ τὰ ποῦμε, ὑπέλαθεν ὁ οἰνοπώλης...

Κάθησε λοιπὸν νὰ τὰ ποῦμε, ὑπέλαθεν ὁ οἰνοπώλης...

ΑΘΗΝΑΙ'ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ



Ἀγαπητοί μου, ΕΒΑΙΩΣ, θὰ ἦτο κάπως δύσκολον...

Ἦτο μὲ τὴν Βασιλίτσαν εἰς ἐν αὐτοκίνητον, χωρὶς καμμίαν συνοδείαν...

Καὶ ἡ αὐτοσχέδιος συνάδεια ἐμεγάλωνεν ὀλογόν.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

τὸ παλάτι του διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Τατόι.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.

Ἦτο ἡ ἀποθέσις ποῦ ἤξιζεν εἰς τὸν Νικητῆν Βασιλέα.



ΔΥΟ ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΚΑΡΔΙΑΙ

Η κωμόπολις είχε πανήγυριν. Οι κάτοικοι έβαλαν τα δυνατά των δια να στολίσουν τους δρόμους. Άπ' όλα τα παράθυρα έκρέμαντο γυρλάντες χάρτινες, αι οποίαι συνεπλέκοντο με τους κισσούς των τοίχων, έπειτα διέσχιζαν τον δρόμον κατά πλάτος κ' έπήγαιναν νανάρτηθον εις τάντικρυνά παράθυρα. Φαναράκια πολύχρωμα έστόλιζαν τα δώματα, τας προσόψεις των καταστημάτων και τα δένδρα των κήπων. Όλος ο κόσμος ήτο εις το πόδι. Εις την πλατείαν, χωροφύλακες έν μεγάλη στολή ήσαν παρατεταγμένοι πρò του Δημαρχείου, δια να συνοδεύσουν το Δημοτικόν Συμβούλιον και τας άρχάς του τόπου, πού θα έγκαινιάζαν την έορτήν. Εις όλα τα σπίτια, αι νοικοκυραί έπαιδεύοντο εις την κουζίαν, δια να έτοιμάσουν ένα γεύμα άντάξιον τής μεγάλης ήμέρας. Έν τώ μεταξύ ή νεολαία έπεμελείτο την τουαλέτταν τής και τα μέν άγόρια έφορούσαν καινούργιες γραβάτες με τα κτυπητότερα χρώματα, τα δε κορίτσια έκούρδιζαν τα καλύτερά των φουστάνια. Καθισμένοι εις τα σκαλοπάτια τής παλαιάς εκκλησίας, ένα παιδί δώδεκα χρονών έκτύταξεν αυτάς τας προετοιμασίας, με ύφος περιλπουον και άηληπισμένον. Κάπου-κάπου ένα δάκρυ παρουσιάζετο εις το άκρον των βλεφάρων του και το παιδί άναστενάξε ψιθυρίζον: — Τόση χαρά από 'δω και τόση λύπη από εκεί!.. Παντού ψήγουν πητες και γάλους. Στο σπίτι μας δεν υπάρχει ούτε ψωμί!

Θούν ως έπαθλον είκοσιπέντε δραχμαί. Οί διαγωνισθόμενοι παρακαλούνται να προσέλθουν πρò μεσημβρίας εις το Δημαρχείον, δια να έγγραφούν».

Νέα ήχηρά τυμπανοκρουσία έπεσφράγισε την άνάγνωσιν τής προκηρύξεως, ένθ' από παντού άντηχούσαν χειροκροτήματα και ζητωκραυγαί ύπερ του κ. Δημάργου.

Χωρίς να θέλη, ο μικρός λυπημένος έπρόσεξεν εις την προκήρυξιν του κύρ Αντώνη.

— Είκοσιπέντε φράγκα θα πάρη ο νικητής! είπεν από μέσα του' μά είνε δλόκληρη περιουσία. Άχ κι' αν μπορούσα!..

Και έπρεξεν εύθυσ εις το Δημαρχείον, όπου εισώρμησεν ως άνεμος.

— Έ! έ! πού τρέχεις έτσι, μικρέ; τον ήρώτησεν ένας ύπάλληλος.



«Ο κ. Δημαρχος έδωσε το σύνθημα...»

Σαστισμένος, με το καπέλλο στο χέρι, ο μικρός άπεκρίθη:

— Μά... θέλω να έγγραφώ για τον...

— Για τον άγώνα του δρόμου; Μάλιστα, μάλιστα. Πώς λέγεσαι, παιδί μου;

— Ιωάννης Φέρρης, κύριε.

— Πόσων ετών είσαι;

— Ο μικρός έδίστασεν όλίγον και έπειτα άπεκρίθη, χαμηλώνων την φωνήν: — Δώδεκα ετών και ένδεκα μηνών.

— Δώδεκα ετών; υπέλαβεν ο ύπάλληλος, άφινων την πένναν του. Τότε δεν έχεις το δικαίωμα να συναγωνισθής.

— Άχ, κύριε! άνέκραξεν ο Γιάννης με θρηνώδη φωνήν' όκτώ μέρες μού λείπουν άλόγη για να κλείσω τα δεκατρία' σās παρακαλώ πολύ, μή με άποκλείσετε. Πρέπει να καρδίσω αυτό το βραβείο...

Και με άκόμη χαμηλοτέραν φωνήν, προσέθεσε:

— Στο σπίτι μας δεν έχουμε ψωμί...

— Μά, παιδί μου, υπέλαβεν ο ύπάλληλος, εσύ δεν έχεις ούτε άνάστημα, για να συναγωνισθής με τάλλα παιδιά. Θά σε νικήσουν. Γι' αυτό μπορεί να είσαι βέβαιος εκ των προτέρων.

— Σās παρακαλώ πολύ, δεχθήτε την αίτησί μου! Έχουμε τόση φτώχεια στο σπίτι... Μή μου αφαιρήτε τή μικρή αυτή έλπίδα πού έχω, να βοήθησω τή μητέρα μου.

Κινηθείς εις οίκτον από την θρη-

νώδη φωνήν και την ώχροότητα του μικρού Γιάννη, ο ύπάλληλος συγκατετέθη έπιτέλους να κάμη μίαν μικράν παρατυπίαν και να τον έγγράφη εις τον κατάλογον των άθλητών.

Με μίαν άκτίνα έλπίδος εις την ψυχήν, το παιδί έπέστρεψε σχεδόν χαρούμενον εις το μελαγχολικόν του σπίτι. Έκτυπούσε μεσημέρι και ή μητέρα του, με δακρυσμένα μάτια, έμοίραξεν εις τα μέλη τής πτωχής οικογενείας το όλίγον ψωμί και το όλίγον τυρί, πού είχαν ως μόνην προμήθειαν...

— Μητέρα, μή μου δώσης έμένα! έφώναξεν ο Γιάννης' έφαγα κάτι τι στο σπίτι ένός φίλου μου και δεν πεινώ καθόλου.

Η δυστυχισμένη μητέρα έκτύταξεν εις τα μάτια τον υιόν της, δια να ιδή μήπως τα μάτια της ήσαν άνοιχτά. Τής έφάνη όμως τόσον φαιδρός και τόσον ήσυχος, ώστε τον έπίστευσε. Και ούτω ο Γιάννης, αν και νηστικός, παρεκάθησεν εις το λιτόν γεύμα τής οικογενείας, χωρίς να λάβη μέρος διόλου.

— Αν νικήσω, τρώγω το βράδυ! έσυλλογίζετο μόνος του.

Τέλος, όταν το ώρολόγι τής εκκλησίας έκτύπησε μίαν, έξέκρινσε δια την πλατείαν τής πανηγύρεως, όπου θα έγιγνετο και ο άγών του δρόμου. Εύρεν εκεί καμμία δεκαριά παιδιά μαζευσμένα, με κοντά πανταλόνια και με φανέλλες. Ο Γιάννης έπήγε κ' έστάθη κοντά των.

Μόλις τον είδεν ο Κώστας Λέφης, ο έπιφοβώτερος από τους συναγωνιστάς, άρχισε να φωνάζη:

— Τι; θά τρέξη μαζί μας και ο Γιάννης Φέρρης; Όχι, δυστυχία του!.. Μά σύ, παιδί μου, είσαι λιγνός σαν βελόνα, και δεν έχεις πνοή ούτε όση έχει ένα πουλάκι.

Την στιγμήν άκείνην, ο κύριος Δημαρχος, με το μανδηλί του έδωσε το σύνθημα τής έκκινήσεως.

(Έπεται το τέλος) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΥΘΕΡΙΑΣ

Η Έλευθερία, Βασίλισσα χρόνια ξενιτεμένη, Γλυκεία και μεγαλόπρεπη. Στις χώρες της γυρνάει. Κι' ώραίοι λεβέντες ψάλλοντας Δαφνοστεφανωμένοι, Στρώνουν πορφύρα άτίμητη. Στόν δρόμο πού περνάει.

Κρητικοπούλα

ΒΑΤΡΑΧΟΠΟΝΤΙΚΟΠΟΛΕΜΟΣ

(Μετάφρασις τής όμηρικης «Βατραχομουμαχίας»)

Ό Μούσες Έλικώνειες, βοηθάτέ με να ύμνήσω Κάποιους άγνωστους ήρωας. Στόν κόσμο να ιστορήσω Τόν πόλεμο πού κάνανε ποντικά και βατράχοι, Στην ιστορίαν σαν κι' αυτή δε θαύρωμε θυσία μάχη. Να ιδή ο καθένας άνθρωπος σε τούτη εδώ τή σφαίρα Πώς τους βατράχους νίκησαν οι ποντικοί μιά μέρα, Σαν παλληκάρια τής... φακής πού λείει ή παροιμία. Έτσι λοιπόν άρχίνησεν αυτή ή φιλονικία.

Ένα ποντίκι έξέφυγε κάποια βραδυά άπ' το γάτο Και σε μιά λιμνην έτρεξε νερό να πιη δροσάτο. Και κει πού δροσιζότανε με το νερό το χιόνι, Το βλέπει κάποιος φωνακλάς βατράχος, και σιωπώνει Και με φωνή φιλόξενη του λέει: «Ποιός είσαι, έένε; Πούθε ήρθες στην άκρογιαλιά; για πέσ' μου πώς σε λένε; Μά την άλήθεια να μου πής, ψεύτη να μη σε νοιώσω Κι' αν άξιός φίλος μου φανής, στο σπίτι μου θα πάμε Κι' ώμορφα δώρα και πολλά σα φίλος θα σου δώσω Και στο τραπέζι μου μαζί θα κάτσωμε να φάμε. Έγώ είμαι ο Φουσκομάγουλας ο βασιληάς δώ-πέρα Κ' οι βάτραχοι όλοι με τιμούν στη λιμνη κάθε μέρα. Του μακαρίτη του Λαοπαί μονάκριβο καμάρι Και τής Νεροβασιλίσσας τής έακουστής βλαστάρη. Σε βλέπω όμως και σένανε να είσ' ένας άντρειωμένος, Φαίνεται θάσαι βασιληάς στον πόλεμο θρεμμένος. Άλλά για λέγε γλήγορα.. για πέσ' μου τή γενιά σου.» Κι' ο Ψιχαρπάχτης τάπαντα «Μά, φίλε μου, στοχάσου! Για τή γενιά μου ρώτησες; όλοι την έέρουν... όλοι Κάθε Θεός, κάθε άνθρωπος, κάθε χωριό και πόλη. Ο Ψιχαρπάχτης είμαι έγώ των ποντικών καμάρι, Έχω πατέρα βασιληά και πρώτης παλληκάρη, Τόν Ψυμοχάφτη τον κλεινό, γνωστόν 'ς όλη τή σφαίρα Και του Φαγά του βασιληά την κόρη έχω μητέρα,

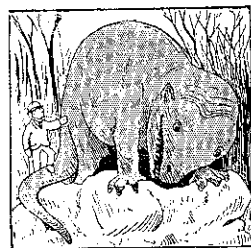
Τή Μυλογλειφα τή γνωστή, την πρώτη πριγκίπέσσα, Που μιά βραδυά με γέννησε σε μιά καλύβα μέσα Και χιλια-δυό μου μάθαινε έξοκούραστα παιχνίδια Και μ' ώμορφα μάνετρεφε σταφύλια και καρύδια. Άλλά χωρίς να μοιάζουμε πώς φίλοι θα γίνουμε, Άφου σείς ζητε στα νερά και μείς στα σπίτια ζούμε; Έέ άλλου έγώ συνείθισα και να καλοπερνάω Κι' ό,τι δεν τρώνε οι άνθρωποι ποτέ μου δε θα φάω. Γιατι ποτέ δε μούλειψε ψωμί ξεροψημένο, Ούτε από γάλα νόστιμο τυρί φρεσκοπηγμένο, Ούτε κ' ή πηττα μούλειψε, κ' ή χαβιαροσαλάτα, Ούτε φρεσκοτηγάνιστα σηκώτια μυρουδάτα, Ούτε τάφρατο γλύκισμα, βρασιμένο με το μέλι, Που όχι μονάχα οι άνθρωποι, μά κι' ο Θεός το θέλει. Κι' άπ' ό τι φτεάνει ο μάγερας μέσα στο μαγερείο του Περισσότερο θα φάω 'γώ παρά τάφεντικό του. Ποτέ μου δε φοβήθηκα στον πόλεμο τους κρότους, Άλλ' ίσα πάνω στους έχθρους όρμάω μέσα στους πρώτους, Δε με φοβίζουν οι άνθρωποι γιατί είν' τάχα μεγάλοι — Έχω καρδιά άτρόμαχτη πού δεν την έχουν άλλοι — Κι' όταν τή νύχτα κοιμηθούν, έγώ πηδάω άπάνω Στο μαλακό κρεβάτι τους σιγά, και τους δαγκάνω Τες φτέρνες και τα δάχτυλα, χωρίς ούτε χαμπάρι Καθόλου να με πάρουνε, γιατί τον έχουν πάρει... Δυό μονάχα φοβάμαι 'δω στή γη: το Κι ρ κ ι ν ε ζ ι, Κι' αυτή τή γάτα πού ποτέ το νύχι της δεν παίξει, Τή φάκα την άχόρταστη, πού μάς θανάτωσε όλους. Άλλά τή γάτα πιό πολυ φοβάμαι, τή μεγάλη, Που ακόμα κι' άπ' τήν τρύπα μου, είνε άξια να με βγάλη. Δεν τρώγω λάχανα ποτέ, κι' ούτε κολοκυθάκια, Δε βόσκω μέσ' στα σέλινα κι' ούτε στα ραπανάκια, Ούτε στα πράσα τα χλωρά ποτέ σας θα με ιδήτε. Δικά σας είνε αυτά φαγιά πού μέσ' στη λιμνη ζητε.»

(Έπεται συνέχεια)

Ι. Χ. ΧΕΛΜΗΣ

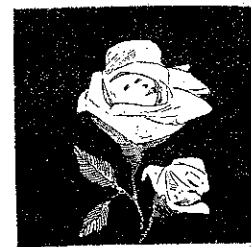
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Τρομερόν ζώον



Εις το Άμβούργον, εις το πάρκον του κ. Άγκενπλετ, υπάρχει μιά περιέργος συλλογή προκατακλυσμαίων ζώων, από πέτραν, εις φυσικόν μέγεθος. Το άπέναντι εικονιζόμενον είνε ο «τυραννόσαυρος», τρομερόν ζώον, εμπρός εις το όποϊον βλέπετε πόσον μικρός φαίνεται ο άνθρωπος!

Άνθρωπόμορφον ρόδον



Ός τώρα είδαμεν πολλές άνθρωπομόρφους ρίζας. Ίδού τώρα και άνθη. Το ρόδον αυτό, τεύ όποιου το κέντρον σχηματίζει καθαρώτατα μίαν ανθρωπίνην μορφήν, είνε από

τον κήπον του κ. Ράμσεϋ, εις τα περίχωρα του Μάντσεστερ.

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

α') Μαγική εικών



Ο άνθρωπος αυτός έχασε το σκυλί του. Μήπως το βλέπετε πουθενά;

β') Παίγνιον

Έστάλη από του Ζήλοτου του Δημοσθένους. Να συναρμολογηθούν αι συλλαβαί αυ-

ται, ώστε ναποτελεσθούν τέσσαρα μονό-

Table with 3 columns and 3 rows containing Greek letters: ΟΝ, ΟΝ, ΚΕ, ΦΑ, ΝΗ, ΓΑ, ΧΑ, ΛΗ, ΝΕΑ

λεξα ψευδώνυμα εκ των τής Διαπλάσεως.

γ') Δια τους γαλλομαθεis

Έστάλη από του Υποβραχίου Δελφίνος. I o t e l e s a l d n e n t p e a t s c d a e r e i e o r s g t l e r Ζητείται ή άνάγνωσις τής έπιγραφής ταύτης.

Δύσεις του 34ου φύλλου

α') Το όνομα του μονογράμματος είνε Leonard.—β') Η κεφαλή του άγροφύλακος σχηματίζεται εις το κενόν, μεταξύ του δένδρου και των θάμνων, εμπροσθεν του μικρού κλέπτου.— γ') Βαρνάβας, Βαρβολομαίος, Άκωβος.



Σελίς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΙΡΗΝΗ

Ειρήνη! Το αντίλαλημα του λόγου απ' τα κανόνια...

Πάψετε πιά! Έσφάψατε τη λευτεριά μας...

Ω νέοι λεβέντες! Γιγάντες! Σεις με τον νέον Τιτάνα...

Μά εκείνη δέν σας έλασε! Έκείνη σας θυμάται!

Με των πληγών παράσημα —πουνε τιμή κι' αλήθεια...

Τρελλή σας σφίξει δλόθερμα στη μητρικήν άγκάλη...

ΑΙ ΝΕΑΙ ΜΑΣ ΝΙΚΑΙ

Η μία νίκη διαδέχεται την άλλη και ό στρατός μας πετξ εμπρός...

θρόν και ή Νίκη με τό άμάραντο της δόξας στεφάνι...

Μά τό αίμα αυτό που χύνουν τό άγιο, βγάξει και νέα άδιάκοπα βλαστάρια...

Ελλάς του Ρήγα

ΤΟ ΝΕΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

Καινούργιο τό Φεγγάρι πάλι πρόβαλε Τό δυτικό ουράνο για να στολίση...

.....Και ψήφουρο του στέλνουνε τά κύματα Σά νάν του λέν καλώς μας ήλθεσ πάλι...

ΕΝΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Μέσα εις την γενικήν εθνικήν κίνησην της Κύπρου, διά την οποίαν έγγραφα εις...

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Φάων έρωτξ τον Ζηλωτήν του Δημοσθένους: —Καλέ, με τά γυαλιά θά κοιμηθξς;...

ότερον μεγαλώνει, διότι ταυτοχρόνως άπεδείχθη άκόμη μίαν φοράν με την...

Κυπριακή Άκτι

ΣΤΟ ΒΑΠΟΡΑΚΙ

Μπαίνω μέσ' ε' τό βαποράκι, που κάνει την συγκοινωνία μεταξύ των δύο μικρών...

Κάθημαι κοντά ε' ένα κύριο, ό όποιος φέρνει μαζί του και τό μικρό κοριτσάκι του...

—Μπαμπά, θέλω να πάμε στο σπίτι της θείας...

—Ναί, θά πάμε γρήγορα. Νά,σε λίγο φθάνομε.

Καί ε'ε λίγο πάλιν: —Κύτταξε, μπαμπά, δύο πουλιά που πετούν...

—Ναί, βλέπεις τί ώραία που εινε; —Κάλεστα εδω. Νά τά πιάσωμε...

Ο διάλογος ειτε διακόπτεται, ειτε δέν τον άκούω πιά. Μά εκάι πέρα βλέπω κάτι τι...

Υίλη Σοργή

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Φάων έρωτξ τον Ζηλωτήν του Δημοσθένους: —Καλέ, με τά γυαλιά θά κοιμηθξς;...

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Αθήναι, 38 οδός Εδουάρδου την 3ην Δεκεμβρίου 1913.

ΑΥΤΟ τό φύλλον, μερικοί τό λαμβάνετε κάπως άργότερα από την συνειθισμένη ημεραν...

Από σήμερα αρχίζει ή δημοσίευσις μιξ καλής έμμετρον μεταφράσεως της δημοτικής...

Τί ώραία που περνά στο χωριό του ό Προελατών Στρατηλάτης! Φαντασθήτε ένα χωριό...

Ναί, θά πάμε γρήγορα. Νά,σε λίγο φθάνομε. Καί ε'ε λίγο πάλιν: —Κύτταξε, μπαμπά, δύο πουλιά που πετούν...

Ναί, βλέπεις τί ώραία που εινε; —Κάλεστα εδω. Νά τά πιάσωμε. Νά τά δώσωμε της θείας...

Ο διάλογος ειτε διακόπτεται, ειτε δέν τον άκούω πιά. Μά εκάι πέρα βλέπω κάτι τι...

Ναί, θά πάμε γρήγορα. Νά,σε λίγο φθάνομε. Καί ε'ε λίγο πάλιν: —Κύτταξε, μπαμπά, δύο πουλιά που πετούν...

Ναί, βλέπεις τί ώραία που εινε; —Κάλεστα εδω. Νά τά πιάσωμε. Νά τά δώσωμε της θείας...

Ο διάλογος ειτε διακόπτεται, ειτε δέν τον άκούω πιά. Μά εκάι πέρα βλέπω κάτι τι...

Ναί, θά πάμε γρήγορα. Νά,σε λίγο φθάνομε. Καί ε'ε λίγο πάλιν: —Κύτταξε, μπαμπά, δύο πουλιά που πετούν...

Ναί, βλέπεις τί ώραία που εινε; —Κάλεστα εδω. Νά τά πιάσωμε. Νά τά δώσωμε της θείας...

Ο διάλογος ειτε διακόπτεται, ειτε δέν τον άκούω πιά. Μά εκάι πέρα βλέπω κάτι τι...

Ναί, θά πάμε γρήγορα. Νά,σε λίγο φθάνομε. Καί ε'ε λίγο πάλιν: —Κύτταξε, μπαμπά, δύο πουλιά που πετούν...

Στόλος (τόν όποιον συγχαιρώ δια τά πρωτεία) Πουπουλιένια εις την όποίαν έστειλα τον τόμον...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Εγυρνόνται: Διάφορα του Συμβόλου του Χριστιανισμού, του Κόσμου, του Φάωνος...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Δοξασμένος Ρήγος, κ. (χωρίς αρχικά) —Γιγαντομάχος του Κιλκίς...

Η Διάπλασις άσπάζεται τους φίλους της: Τέλλον Άγγων (δεκτόν εις Διαγωνισμόν, αλλά...

394. Δεξιόγυρος. Με χρονικόν έπίσημα Ενώνεις κόρην της Γραφής...

395. Συλλαβόγυρος. Φωνήεν μ' Αιγύπτιον θεόν Καί μ' άλλα δύο στοιχεα...

396. Μεταγραμματισμός. Βγάλε κο και βάλε λο Καί θά ιδξς με τό καλό,...

397. Άνεστραμμένη Πυραμίς. * * * + * * * = Στρατηγός Λακεδ. * * * + * * * = Ζώνον φορητόν...

398-401. Κεκρυμμένα και άντεστραμμένα όνόματα γυναικίων. 1.—Ο Άζορ εινε πιστός...

402. Αστορία. Δύο μητέρες και δύο θυγατέρες ειχαν τρία μήλα...

Επίστευσε έλαβα μετά την 3ην Δεκεμβρίου, θάπαντήσω εις τό προσεχές.

Επίστευσε έλαβα μετά την 3ην Δεκεμβρίου, θάπαντήσω εις τό προσεχές.

λαυσις ή άνταλλαγή των) Κυπριακήν Άκτιν (τι τίτλον ειχε τό δικό σου; δέν θυμούμαι)...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 139ος Διαγωνισμός Λύσεων Δεκεμβρίου—Νοεμβρίου

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οι έχοντες ψευδώνυμον έγκρινομένον δια τό 1913 συνδρομηται ή άδελφοί συνδρομητών...

394. Δεξιόγυρος.

Με χρονικόν έπίσημα Ενώνεις κόρην της Γραφής Καί Κράτος ευρωπαϊκόν...

Εστάλη υπό του Ζηλωτού του Δημοσθένους

395. Συλλαβόγυρος.

Φωνήεν μ' Αιγύπτιον θεόν Καί μ' άλλα δύο στοιχεα Άν ένωθούν, θά παραχθθί...

Εστάλη υπό της Νέλικς

396. Μεταγραμματισμός.

Βγάλε κο και βάλε λο Καί θά ιδξς με τό καλό, Πόλις της Μακεδονίας...

Εστάλη υπό της Μελαχροίνης Μουσαμ

397. Άνεστραμμένη Πυραμίς.

* * * + * * * = Στρατηγός Λακεδ. * * * + * * * = Ζώνον φορητόν * * * + * * * = Νήσοσ του Αιγαίου...

Εστάλη υπό του Ζηλωτού του Σαμίου

398-401. Κεκρυμμένα και άντεστραμμένα όνόματα γυναικίων.

1.—Ο Άζορ εινε πιστός. 2.—Η μελάνη θά σοξ χυθί! 3.—Η τερρατία δύναιμι του άτμου...

Εστάλη υπό Μαριάνθης Χ. Ζαφειροπούλου

402. Αστορία.

Δύο μητέρες και δύο θυγατέρες ειχαν τρία μήλα και όμως έφαγαν καθμια από έν. Πώς συνέδη αυτό;

Εστάλη υπό του Ζηλωτού του Σαμίου

